

монастирските сгради се изгориха съ газъ, слѣдъ единъ денъ подиръ влизането на войската въ монастирътъ.

Азъ не намѣрихъ на мѣстото на монастирътъ друго, освѣнъ единъ купъ развалини, отъ дѣто бѣха зели всички дървета и желѣза; на близу азъ видѣхъ човѣшки кости. Мюесарифинътъ, ако и да знаеше за обирътъ, не зе никакви мѣрки да го спре и дори обяви, че една сграда, която на докочи гюле то, става принадлежност на правителството то, и, че не може да се сгради вече въ такъво добро стратегическо положение. Властьта казваше, че редовната войска не зе влѣзла въ монастирътъ, нъ азъ можихъ да се увѣра, че църковни нѣшта отъ монастирътъ се продали явно въ Дрѣново и въ Габрово отъ редовната войска.

Фазли-паша отъ тамъ отиде въ Трѣвна, като горѣше селата, които му бѣха на пътътъ.

Четага, която се бѣше съставила близу до Габрово бѣше отъ 30 души, управлявана отъ Цанка Дюстабанова, роденъ въ тоа градъ, нъ възпитанъ въ Парижъ; той неумѣналь да употрѣбава оръжие то. Въстаналити млади като нападнаха на пусто една турска стража (poste) на Шипчанскій пътъ, отидоха въ Ново-село, дѣто останаха 3 дни.

Кога наближиха черкесити и баши-розуцити отъ Плѣвенъ и отъ Севлиево, въстаницити и много селане отъ Ново-село; побѣгнаха въ планината. Таа нередовна войска на управлявахъ Хаджи-Дели Неджибъ-ага, плѣвненскій каймакаминъ и помощникътъ му Хадулахъ-кефенди отъ Севлиево. На 9 май тиа баши-бозуци обреха и изгориха село то и убиха 621 души, отъ които 450 жени и дѣца. Освѣнъ тиа, 140 други бѣха убити въ село то, а други погинѣха въ планината и близу до Калюферъ. дѣто паднаха въ ръцѣти на четага на Хаджи-Ибраима отъ Овчеларе (казанлъжка каза).

Под-вечето отъ убитити бѣха жени, дѣца и немощни. Едно пет-годишно дѣте, на име Акимъ, на И. Поповъ, го убиха и го хвърлиха въ пламенътъ на огньтъ отъ една къшта. Азъ видѣхъ въ Габрово едно малко момиченце на 18 мѣсеца съ расцѣпена глава отъ *Атаганъ*. Тѣлата на убитити бѣха насѣчени на късове. До 100 момичета бѣха обесчестени и много отъ тѣхъ държахъ запрѣни въ турскити къшти. Въ монастирътъ св. Троица, дѣто се намираха 31 калугерки, баши-бозуцити заклаха една калугерка, като влизаха въ црква, а нѣкъ други, както и игуменка та убиха внѣтрѣ въ храмътъ. На двѣ бѣха отрѣзани ръцѣти; тѣла та на жъртви ти се запалиха въ прѣвката. Намѣрихъ между развалинити дриши отъ дрѣхити на жъртвити и кости полуобърнати на варъ. Освѣнъ 7-тѣхъ жъртви калугерици, бащата на една отъ тѣхъ и свештеникътъ отъ монастирътъ ги убиха; останалити калугерки прѣтърпѣха многократно насилване и двѣ отъ тѣхъ държахъ запрѣни нѣколко дни въ едно турско село.

Села та Кравеникъ, Батошово и Гѣбени, така съшто се ограбиха и под-голѣмата частъ се разориха. Цркъвити въ Кравеникъ и Батошово запалиха съ газъ. Въ монастирътъ Успѣнине главнити сгради се изгориха и прѣвката се ограби. Ограничавамъ се да спомѣна отъ много то варварски работи извършени въ тиа села: убийство то на 13 овчаре въ Кравеникъ, които хванаха човѣцити на Хаджи-Ибраима отъ Овчеларе, вързаха ги, мъчиха ги и послѣ ги посѣкоха. Единий, койго можа да се избави, изгуби ухото си; той ми приказва подробностити за таа работа. Въ Батошово единъ старецъ Коло Колчовъ го хвърлиха въ огньтъ живъ.

Трѣбова да спомѣна, че на ю. отъ планината мѣнностити не съста-